

A Fővárosi Ítéltábla az SBGK Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Szamosi Katalinügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a jogtanácsos nevejogtanácsosáltal képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. október 26. napján kelt 62.P.23.725/2017/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 forint perköltséget.

Határozatának indokolásában ismertette Magyarország Alaptörvényének IX. cikkét, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. és 10. §-át, valamint a 12. § (1)-(2) bekezdéseit, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1)-(2) bekezdéseit, továbbá 343. §-át, és utalt a PK 12., 13. és 14. számú állásfoglalásokban írtakra.

Megállapította, hogy a peresített műsor a kisgyermekes felső légúti megbetegedéséről és a betegség kezeléséről szolt, nem arról, hogy ki tekinthető az „...” nevű termék forgalmazójának, illetve az ezen a néven lajstromozott védjegy és gazdasági tevékenység körében használt megjelölés jogosultjának. A köznyelvben is elterjedt az ... szóösszetétel, amelyet azon készülékekre használnak, amelyek a porszívóra csatlakoztatva eltávolítják a váladékot és a kórokozókat függetlenül attól, hogy mi a termék piaci elnevezése, hivatalos neve, ki a gyártója. A műsor annyiban érintette csak a felperest, hogy ő is forgalmaz orrüreg tisztító készüléket „...” néven. A sérelmezett magazinműsorból nem az derül ki, amit a felperes állít vagyis, hogy az „...” néven forgalomban lévő és jogi védettséget élvező terméknek ... lenne a feltalálója. Számos olyan orrtisztító eszköz van a piacon, ami ... köthető, a műsorvezető gondolatai erre utalnak. A rendelkezésre álló tényekből levont következtetés így véleményként értékelendő, ami sajtó-helyreigazításra alapot nem ad. A tévéműsor jellegére is figyelemmel ... udvariasan hárította a műsorvezető bevezetőjében elhangzott azon téves következtetést, hogy ő találta volna fel az .... A műsorvezető egyértelműen hétköznapi és nem jogi értelemben használta a találmány és az „...” szavakat. A műsor azon részében, amikor az hangzik el,

hogy egy professzor és egy üvegtechnikus együtt hozta össze a terméket, ... nem arról beszélt, hogy ki az orrszívó készülék jogi értelemben vett feltalálója, hanem csupán azon véleményét közölte, hogy tudomása szerint egy professzor és egy üvegtechnikus együtt hozta a terméket össze, vagyis mindkettőnek van köze hozzá. Hivatkozott arra, hogy maga a felperes is úgy nyilatkozott, hogy a találmány kifejlesztése előtt a feltalálónak egy professzor mondta, hogy ki kell szívni otthon a váladékot. Ezen tények alapján pedig alappal levonható volt a műsorban elhangzott következtetés, vélemény. A műsorban továbbá az hangzott el, hogy ... ott volt a klinikán, vagyis ott dolgozott, tevékenykedett, amikor a találmány gondolata megszületett. Az elhangzottak helyes értelmezése alapján ... nem mondott olyat, hogy a találmány létrehozásánál lett volna ott, vagyis a közlés nem valótlan.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest perköltség viselésére.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és keresetének adjon helyt, valamint kötelezze az alperest perköltség viselésére. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb hozatalára való utasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontot fogadott el és a téves jogi következtetés alkalmazásával érdemben nem helyes határozatot hozott. Utalt arra, hogy a gyakorlat szerint az alperesnek kell bizonyítania az általa a sajtóban megjelentetettek valóságát. Az elsőfokú bíróság hatáskörét túllépve állapította meg a releváns tényeket és értékelte azokat annak ellenére, hogy az alperes bizonyítást tett volna azokra vonatkozóan. Közhiteles nyilvántartással bizonyította a kért közleményének valóságát alátámasztó tényeket, azaz hogy az „...” védjegynek, és ... ljsz. szabadalomnak ő a jogosultja, valamint a találmány feltalálója .... Az alperes semmilyen tényelőadást, vagy bizonyítást nem adott elő arra vonatkozóan, amely alkalmas lenne a helyreigazítási kérelmében előadottak valóságának cáfolatára.

A köznyelvben is elterjedt az „...” szóösszetételre vonatkozó megállapítást érintő részében jogsértő az elsőfokú bíróság ítélete. Hatáskörének hiánya miatt ugyanis egy lajstromozott védjegyről nem állapíthatja meg, hogy a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 35. § (1) bekezdése értelmében a védjegyjogosult a magatartása miatt szokásos névvé vált, azaz a köznyelvben is elterjedt. Az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le a jegyzőkönyvben szereplő nyilatkozatából, ugyanis megfelel a valóságnak, hogy az „...” megjelölés olyan újszerű, lélegzetelállító fogalommal vált, mint a Rubik kocka, azaz, hogy olyan ismertségre tett szert, amelyet minden háztartás, család ismer, de ez nem azt jelenti, hogy a Vt. 35. § (1) bekezdése szerinti szokásos névvé vált volna. Hivatkozott arra, hogy a sérelmezett műsorszám egy korábbi adásában maga is reklámozta a védjegyet egy nyereményjáték keretében. Téves a körben is az indokolás, miszerint más terméket is „...” néven forgalmazznak, mivel az kizárólag a felperesi termék neve.

A műsorvezető közlése a találmány vonatkozásában nem vélemény, nem következtetés, hanem tényállítás, figyelemmel az úgynevezett bizonyíthatósági tesztre is. Ténylegesen azt állította a műsorvezető, hogy ... az „...” termék feltalálója. ... azon közlése, hogy egy professzor és egy üvegtechnikus együtt hozta össze a terméket, nem értékítélet, bírálat, hanem állítás. Megjegyezte, hogy attól, hogy a feltaláló és ... orvos a találmány elkészítése és a termék létrehozása előtt arról konzultált, hogy a váladékot otthon kellene leszívni, még nem teszi ... feltalálóvá. Az „Én ott voltam a klinikán akkor, amikor ennek a találmány gondolata megszületett” közlés vonatkozásában előadta, hogy álláspontja szerint ezzel ... azt a hamis állítást erősíti, hogy az ő találmányáról lenne szó. Csatolta a Magyar Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Intézet állásfoglalását arra vonatkozóan, hogy az általa sérelmezett közlések tényállításnak minősülnek.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben való

marasztalását kérte. Álláspontja szerint a műsorvezető a találmány szót hétköznapi értelemben használta és nem az „...” lajstromszámú találmányt értette alatta. Azon tény, hogy a felperes a sérelmezett műsorszám korábbi számában reklámozott, semmilyen jogi kapcsolatot nem teremt közte és a felperes között, ugyanis azt egy másik gazdasági társaságtól rendelte meg. A műsorszám a maga egészében vizsgálva nem állított valótlan tényeket, ténylegesen a felek között szakmai vita alakult ki a termék vonatkozásában.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság nem sértett olyan eljárási szabályt, amely az ítélet Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését indokolta volna, erre való tekintettel a Pp. 253. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság érdemben határozott az ügyben. Megjegyzi a Fővárosi Ítélőtábla, hogy a felperes fellebbezésben maga sem hivatkozott eljárási szabálysértésre.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, azonban az indokolásában foglaltakat nem osztotta, ezért az elsőfokú határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján eltérő indokok alapján hagyta helyben.

A sérelmezett műsorszám megtekintése és annak PK 12. számú állásfoglalás szerinti vizsgálata alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette a műsorszám tényleges mondanivalóját. Nem vitás az, hogy ... műsorvezető kijelentésére reagált ..., mely párbeszéd az alábbiak szerint hangzott el. „Nagyon sok szeretettel köszöntöm és szerintem nagyon sokan hálásak találmányaiért, az egyik ilyen az .... Ami megmondom őszintén tényleg megmentette a gyerekeket attól, hogy hosszútávon betegek legyenek nálunk is. ...: Én ott voltam a klinikán akkor, amikor ennek a találmány gondolata megszületett, egy professzor és egy üvegtechnikus együtt hozta össze a terméket, tulajdonképpen ennek a lényege a kórokozó eltávolítása.” A felperes az általa csatolt okiratokkal bizonyította, hogy a találmány feltalálója ..., annak szabadalmasa és a védjegy jogosultja a felperes. A műsorvezető a fenti beszélgetésben tényként állítja azt, hogy ... egyik találmánya lenne az „...”, e körben nem osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját. Azonban az Smtv. 12. § (1) bekezdése és a PK 13. számú állásfoglalás alapján, amennyiben a közlés valótlanság, az érintett kérhet sajtó-helyreigazítást. Az érintett jelen esetben pedig a feltaláló. A sérelmezett műsorszámában nem állítanak olyat, hogy ...nak bármilyen köze lenne az „...” védjegyhez, és a kérdéses szabadalom forgalmazásához, gazdasági hasznosításához. A felperesnek a keresetlevél 3. oldalán 1.8.1. pont alatt szereplő értelmezése az elhangzott beszélgetés PK 12. számú állásfoglalás szerinti vizsgálata alapján nem helytálló. A szavak köznyelvi jelentése alapján a termék feltalálója, valamint az azt gazdaságilag hasznosító, tehát a szabadalmas személye egyértelműen elkülönül egymástól. A feltalálói minőség a találmány létrehozójához, ötletgazdájához kapcsolódik, ami egyébként hasonló a jogi definícióval is, ugyanis a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (Szabtv.) 7. § (1) bekezdése szerint a feltaláló az, aki a találmányt megalkotta. Szintén a két fogalom közti köznyelvi elkülönülés jogi megfelelőjének tekinthető a Szabtv. 25. § (1) bekezdése, amely szerint a találmányból és a szabadalmi oltalomból eredő jogok - a feltaláló személyhez fűződő jogai kivételével - átszállhatnak, átruházhatók és megterhelhetők. Mindezek alapján a feltalálói minőséget és az ehhez kapcsolódó jogi védelmet nem érinti az, hogy a felperes szabadalmasként a Szabtv. 19. § (1) bekezdése szerint kizárólagos jogosultságot szerzett a találmány hasznosítására.

A fentiek szerint a felperes nem tekinthető érintettnek az „...” védjeggyel érintett találmány feltalálói minőségére vonatkozó közlések vonatkozásában, így nem rendelkezik keresetőségi joggal. A felperes keresetőségi jogának hiánya következtében a másodfokú bíróságnak nem kellett abban

állást foglalnia abban a kérdésben, hogy az ... szóösszetétellel kapcsolatos indokolása helytálló-e az elsőfokú bíróságnak.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 4. § (1) bekezdés d) pontja értelmében jogi képvisellet kamarai jogtanácsos láthat el. A másodfokú eljárás során nem került igazolásra, hogy az alperesi jogtanácsos a területi kamarába kérte volna felvételét, így a Fővárosi Ítéltábla nem állapított meg az alperes részére a fellebbezési eljárással kapcsolatos perköltséget.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére a felperes a fellebbezési illetéket megfizette, ezért annak viseléséről a Fővárosi Ítéltáblának rendelkeznie nem kellett.

Budapest, 2018. február 27.

. Hercsik Zita s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.  
előadó bíró

bíró

Dr. Kovács Éva s.k.

A kiadmány hitelül:  
tisztviselő